

תרבות ובידור

יוצאים מהבידעם, צוחקים על הכול

עדי כץ, 02.12.12 מערכת מוטקה

ההצגה הראשונה שלהם, "קליפות", עסקו חברי קבוצת התיאטרון "אנסמבל השמוניסטים" בזיכרונות הילדות שלהם מהשואה. עכשיו הם מעלים קברט קומי שבו הם שרים, רוקדים ובעיקר צוחקים על עצמם ועל הזקנה

במשך שנים הם שתקו, מי פחות מי יותר, נשאו בגבורה את טראומות הילדות בשואה ועכשיו הם "יוצאים מהבידעם". זהו שמו של המופע החדש של "אנסמבל השמוניסטים", קבוצת תיאטרון של ניצולי שואה בגבעתיים, שיעלה החדש באלום "צוואר" בתל אביב. מי שראה בהם אבזרים בלתי שימושיים הראויים למתחם האחסון הנשכח, מוזמן לצפות בחברי הקבוצה, בני 70 עד 95, רוקדים ונעים בקלילות על הבמה, שרים ומחליפים תפקידים, ובעיקר צוחקים על עצמם ועל הזקנה.

לאחר ש"קליפות", ההצגה הראשונה של הקבוצה עסקה בפרקים מחיי חבריה בשואה, הפרויקט השני הוא קברט קומי, הסובב סביב שיניים תותבות, בריחת סידן וסקס בגיל השלישי. "אנחנו אנשים עם סיפור חיים קשה", אומרת רות בר-אור (72), מחברי הקבוצה, "אבל החלטנו ללכת הפעם לכיוון הקומי והמזיקלי. מי שראה את 'קליפות' ואת המופע החדש, לא יאמין שאלה אותם אנשים. אנחנו רוקדים שם למשל לצלילי שיר של בינסה. יצאו מאיתנו דברים שלא חלמנו".

בר-אור עברה את השואה כתינוקת ברומניה. "נשלחנו למחנה העבודה בטרנסניסטריה, שם חייתי שם מגיל תשעה חודשים עד גיל חמש בתנאים קשים מאוד. אבי עבד בחציבת סלעים וכולנו היינו בתת משקל, מוסי כינים ומוכי טיפוס בטן. אנשים מתו שם כמו זבובים. אחרי המלחמה חזרנו לצ'רנוביץ, עיר הולדתי, ועלינו ארצה ב-1950".

היא נישאה בגיל צעיר והביאה לעולם שלושה בנים ובמשך שנים היא מתנדבת בויצ"ו. "בתיאטרון מעולם לא עסקתי. בתקופת בית הספר היסודי השתתפתי בהצגות, ובזמנו למדתי קצת בלט, כך שהיה לי רקע בתנועה. לפני שלוש שנים הגעתי למועדון לניצולי שואה "קפה אירופה" בגבעתיים, ושם דיברו על חוג לדרמה.

"התחלנו 12 איש ונשארו גרעין של תשעה, שמתמידים עד היום. ההצגה הראשונה שלנו התבססה על תשעה מסיפורי החיים שלנו. היו שותפים לפרויקט גם תלמידים מבית הספר 'קלעי' בגבעתיים. הם שיחקו את הילדים שהיינו בשואה, ואנחנו את המבוגרים שאנחנו היום. השם 'קליפות', נולד באחת השיחות הראשונות שלנו בקבוצה, כשספרתי איך כל השנים שתקתי, אבל בחוג אני מרגישה כמו בצל שמשיל את הקליפות".

"אנסמבל השמוניסטים" הוקם לפני כשלוש שנים על ידי עיריית גבעתיים, בניצוחו של בימאי התיאטרון הקהילתי אסף בלאו, שגם כותב את הטקסטים ביחד עם חברי הקבוצה ומביים את ההצגות. "את ההצגה 'קליפות' העלינו ארבע פעמים", הוא מספר, "כולל בטקס יום השואה בגבעתיים ובפסטיבל לתיאטרון קהילתי בחיפה, והתגובות היו מדהימות. בהמשך עברנו לעסוק בנושאים כלליים שמאפיינים את הגיל. שאלנו מה זה להיות זקן. מה מצחיק בזיקנה ומה כואב, וכך נולד 'יוצאים מהבידעם', שעוסק בפרע הדורות, בשכחות, בתחונות הסופגים וברומנטיקה. הרעיון הוא להראות לכולם שגם בנו יש עוד חיים".

לדבריו, עצם המסגרת של חוג מאוד חשובה בגיל מבוגר. "הפכנו להיות משפחה, יש תחושת שייכות. זה מקום שצריך להגיע אליו ביום ובשעה מסוימים, יש כאן אנשים אחרים ויש מקום להתבטא וגם להשתתות לפעמים. כשעבדנו למשל על סצנה של אמא ובת מתבגרת שהיא קצת 'פריחה', כולן רצו לגלם את הבת, לצאת טיפה מעצמן ולהיכנס לדמות שונה. בנוסף לזה, ברגע שאתה מעלה הצגה ומוכר עשרות כרטיסים, יש גם התרגשות מאוד גדולה. מגיע קהל, כל המשפחה באה לראות את סבתא על הבמה ויש המון גאווה".

בלאו הוא בוגר "הקורס לתיאטרון תיעודי להנצחת השואה" של עמותת אש"ל, שמעבירים השחקנים עירית ועזרא דגן. "המחשבה היא שהניצולים הולכים ומתמעטים, וחשוב להדריך בימאים קהילתיים ומטפלים בדרמה כיצד לעבוד איתם, גם כדי להקל עליהם וגם כדי להנציח את הסיפורים". ואכן, עבור בר-אור, ההצטרפות לחוג התיאטרון היתה נקודת מפנה ביחסה לעבר. "חייתי עם הזיכרונות כל השנים ולא הוצאתי כלום החוצה. אפילו הילדים לא ידעו מה עברתי. זה היה סגור בתוכי.

"אנחנו חושבים שכלל בר-אור צריכה להשתתף בפרויקט הזה. היא הייתה חברה בקבוצה ויש לה חלק חשוב בהיסטוריה שלה."

מתכונים

אלבומי תמונות

משחקים

ידאו

מבצעים והנחות

עבודה ותעסוקה

אינדקס גיל הזהב

שימושו

מגזין אלקטרוני

שינוי גודל הכתב

א א א

הגדל הקטן

רוצים לפרסם

ב מוטקה?

תחרות צילום

בואו להצביע זוכו בפרס

פורומים

[הפרלמנט של מוטקה](#)

[ניצולי שואה ודור שני](#)

[מפגשים חברתיים](#)

[ייעוץ משפטי](#)

[אמנים יוצרים נפגשים](#)

[זימות. פתיחת עסק וניהול עסק](#)

[בגיל השלישי](#)

חיפוש חברים

חפש

חברים חדשים

STAND מלי יהודית

חיה אילה Hאני

מרגרת ליון Hאני

חיפוש קהילות

[פטריות ברגליים - אפשר](#)

[להיפטר מהן](#)

מערכת BeOK

מתכונים

[שקשוקה ירוקה](#)

[סט"ק שלמון טרי צלוי במחבת בתיבול קיי"ג](#)

נושא השואה בכלל והיה נעמי טאבו בשבילי. בימי השואה לא רציתי לשמוע, וייתי מנכה את הטלוויזיה. מאז שהגעתי לחוג, הכול נפתח בתוכי. ההתעניינות שלי בתקופה גברה, התחלתי להקשיב לסיפורים, לקרוא ספרים, ולפני שנה אפילו העזתי ונסעתי לראשונה לפולין ולעיר הולדתי צ'רנוביל".

[רוצים להתעדכן? הצטרפו למוטקה בפייסבוק](#)

אבל המשחק והתיאטרון הם גם דרך לביטוי עצמי ולגילוי הישגות שהיא חשה שהיו חבויים בה כל השנים. "למרות שמעולם לא למדתי משחק, זה בא לי באופן טבעי. על הבמה אני באופוריה, אני מרחפת ואני רוצה לתת את כל מה שאני יכולה. אני פשוט נשטפת, והכול מתוכי נשפך החוצה".

היא מקווה שגם ההצגה "קליפות" תעלה שוב, בשל חשיבות המסר. "השקענו בהצגה את הלב וחשוב שקהל גדול יראה אותה. הרבה מאיתנו, הניצולים, כבר לא נשארו, ומאוד חשוב להנחיל את זיכרון השואה לדורות הבאים".

המופע "יוצאים מהבידעם" יעלה בצוותא ב-18.12 ב-20:30. להזמנות: 03 6950156/7

[עוד על תרבות ובידור:](#)

[למות מאהבה בנורווגיה](#)

[איסטווד הולך לאיבוד](#)

[העונה מתחילה עם ווצק](#)

[אילו רק היינו](#)

[מי המטפלת, מי המטופלת](#)

[זירת הפשע: וול סטריט](#)

[לקהילת תרבות: לחצו](#)

[מחפשים הנחות למופעי תרבות ובידור? מבצעים והנחות](#)

הוסף תגובה...

פרסם בפייסבוק

Gil Bar-or · Shimon Ben Tzvi
תנו בלייק לאמא שלי, כוכבת התיאטרון.
הגב · 5 · אהבתי · עקוב אחר הפרסום · יום 8 דצמבר בשעה 19:27

Gil Bar-or · Shimon Ben Tzvi
גילה אלמגור, מאחוריך.
הגב · אהבתי · יום 8 דצמבר בשעה 19:41

Ronen Bar-or
ענק !!! כוכבת הכתבה !!!
הגב · אהבתי · יום 8 דצמבר בשעה 21:31

Guy Bar-Or
כבוד..
הגב · אהבתי · עקוב אחר הפרסום · יום 9 דצמבר בשעה 08:37

תוסף פייסבוק חברתי

[הוסף תגובה](#) [שלח לחבר](#) [הדפס כתבה](#)

[השירה במרכז](#)

[הצצה מאחורי הקלעים](#)

[החבר'ה הטובים](#)

דירוג גולשים

תנו ציון לכתבה וצפו בתוצאות

תגיות

אנסמבל השמוניסטים יוצאים מהבידעם שואה ניצולי שואלה

אודות מוטקה | תנאי שימוש באתר | מפת האתר | מפקד 48 | זכויות הגימלאים

אתר נבנה ע"י BeOK בריאות

מכון גרטנר לחקר אפידמיולוגיה ומדיניות בריאות בע"מ
THE GERTNER INSTITUTE FOR EPIDEMIOLOGY AND HEALTH POLICY RESEARCH LTD